

JUSTITS

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 26. november 2018
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Josephine Gremaud Ro-
senberg
Sagsnr.: 2018-0030-1618
Dok.: 879115

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. oktober 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan de enkelte politikredse har organiseret funktionen med udlevering af overfaldsalarmer til bl.a. truede voldsramte kvinder, herunder oplyse om funktionen er samlet hos en eller få personer eller om den er uddelegeret til de enkelte betjente, samt redegøre for, i hvilket omfang funktionen omfatter samarbejde med krisecentre, vejledning, kontakt og opfølgning, som er med til at skabe tryghed for de voldsramte kvinder?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra samtlige politikredse om politikredsenes procedurer og praksis for udlevering af overfaldsalarmer.

På baggrund heraf kan det overordnet oplyses, at det som udgangspunkt er de enkelte sagsbehandlere – eventuelt i samråd med nærmeste leder – der foretager vurderingen af, hvorvidt der konkret skønnes behov for udlevering af en overfaldsalarmer (trusselsvurdering).

De sagsbehandlere, der foretager vurderingen, vil som oftest i forvejen være beskæftiget med de sagsområder, hvor udlevering af overfaldsalarmer er relevant, f.eks. sager om stalking, samlevsrelateret vold og æresrelateret vold.

I akutte tilfælde og uden for normal arbejdstid (dvs. om aftenen, natten og i weekenderne) kan denne vurdering også foretages af politikredsenes øvrige politiuddannede medarbejdere eller foretages via de enkelte politikredses vagtcentraler.

Selve udleveringen af overfaldsalarmer foretages i fem politikredse af de enkelte sagsbehandlere, der kan være placeret forskellige steder i politikredsen, mens udleveringen i syv kredse er forankret i specifikke afdelinger.

Politikredsen har oplyst, at den beskrevne praksis gælder uanset sagstype, dvs. at proceduren er ens, uagtet om der er tale om udlevering af overfaldsalarmer til voldstruede kvinder, stalkingofre, personer involveret i æresrelaterede konflikter mv.

I relation til, i hvilket omfang funktionen med udlevering af overfaldsalarmer omfatter samarbejde med krisecentre, vejledning, kontakt og opfølgning i forhold til voldstruede kvinder,

kan det overordnet oplyses, at det som oftest er den enkelte sagsbehandler – der i forvejen har kontakten med forurettede – der tager sig af den opfølgende kontakt til forurettede, der tager ophold på et krisecenter, ligesom de enkelte sagsbehandlere løbende vurderer det fortsatte behov for en overfaldsalarm.

Særligt i forhold til Nordsjællands Politi kan det oplyses, at beslutningen om, hvorvidt en overfaldsalarm skal udleveres, samt selve udleveringen, varetages af politikredsens to patrulje-, opgave- og sagscentre, hvor der er udpeget særlige medarbejdere til at stå for udleveringen. Funktionen omfatter som udgangspunkt også en løbende kontakt til krisecentre, hvor det er relevant, samt vejledning og opfølgning.

Endvidere kan det oplyses, at Nordsjællands Politi har besluttet, at der også skal placeres overfaldsalarmer i Efterforskningsenheden, Afdelingen for Personfarlig Kriminalitet, hvor en efterforsker vil blive ansvarlig for udlevering af overfaldsalarmerne. Denne funktion vil også som udgangspunkt omfatte en løbende kontakt til krisecentre, hvor det er relevant, samt vejledning og opfølgning.

Rigspolitiet kan oplyse, at politikredsene generelt har et godt samarbejde med de lokale krisecentre, herunder i forhold til visitation, vejledning og opfølgning på sager. Det bemærkes i den forbindelse, at politikredsenes samarbejde med krisecentre også vedrører et stort antal sager, hvor udlevering af overfaldsalarmer ikke er relevant.

Afslutningsvis skal Rigspolitiet bemærke, at udlevering af overfaldsalarmer og henvisning til krisecentre alene udgør nogle af de hjælpe- og beskyttelsesforanstaltninger, som politiet kan bringe i anvendelse i sager om f.eks. samlivsrelateret vold, æresrelateret vold og stalking.

De foranstaltninger, der konkret iværksættes over for offeret, vil altid bero på en vurdering af trusselsniveauet i den enkelte sag. Af øvrige foranstaltninger kan også nævnes tilhold, opholdsforbud og bortvisning, særlig adressebeskyttelse, teknisk og taktisk sikring af hjemmet, henvisning af både offeret og gerningspersonen til relevante rådgivnings- og behandlingstilbud samt inddragelse af kommune og psykiatri mv.”